

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se socotesc după tarisă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Ce bine aduc Jidovii

— acolo unde se incubă.

Mulțimea de Jidani ce au dat năvală din Rusia și din alte țeri asupra României, începe a fi neliniștită, că legile țerii nu le deschid ușile larg să intre cu toată puterea în toate ramurile economice ale țerii. Legile României nu le dau Jidanilor străini (neimpământeni) drepturi de cetățeni, d. e. de alegători de deputați, nici dreptul de crâșmărit ori boltășit prin sate (la oraș însă da), pentru-că conducătorii României prea sunt din pătânii acolo în țară incredințați, că e vai de satul asupra căruia s'a așezat un Jidan ca birtaș, altul ca boltaș, ori și mai mulți de-odată. Și de aceea Jidanii sunt nemulțumiți și au pornit și în vara asta o mare mișcare de demonstrare contra României, plecând în cete de sute spre țeri străine, de fapt întorcându-se aproape toți înapoi, căci nici o țară nu voia să-i primească. Nici gândul lor nu era doar' așa serios de ducă, dar' bogata lor „Societate Izraelită“, a voit să-i plimbe puțin sub ochii lumii, ca să vorbească lumea de ei, să se miște inimile de „mila“ lor, cari nu mai pot trăi în prigonitoarea de Românie, și doar' întrevin alte state la guvernul țerii Românești ca să le dea drepturile cari azi nu le au, și pe cari după-ce le vor avea, nu va fi mai bine de nime în lume ca de ei, căci vor ști ei cum să stoarcă satele, de să nu le mai rămână nici mieduvă în oase.

S'au ridicat multe voci în foile mari străine, (condușe mai tot de Jidani), cari „sfățuesc“, altele „poruncesc“ ca România să dea și Jidanilor toate drepturile pe care le au Românii!

Un scriitor român, dl C. Radulescu Motru, directorul foii „Noua Revistă Română“ a adresat către mulțime de oameni luminați și învățați de toate neamurile: Francezi, Englezi, Nemți,

Italieni Austriaci, etc. rugarea să binevoiască a-i da în scris răspuns la întrebarea, că ar sfătui ei ori nu pe Români să dea Jidanilor drepturile pe care ei și-le cer? A primit multe răspunsuri, câte pentru, câte contra, unele mai aprinse (de dragostea pentru Jidani), altele mai stâmpărate. Intre ele aflăm în numărul din urmă al numitei foi unul, vrednic de toată luarea aminte, fiind scris cu multă gândire și cu puternice razimuri pe pățania vieții. E răspunsul învățatului englez *Huston Stewart Chamberlain*, de-aproape înrudit cu marele ministru al coloniilor Angliei, Chamberlain. D-sa după o preu frumoasă introducere, în care se dovedește de foarte bun și adânc cunoscător al stărilor din România, căci înșiră în cuvinte repezi dar' clare istoria mai nouă a luptelor de înălțare a României, lupte în jurul războiului neatârării, în care bărbații de stat români s'au dovedit adevărat înțelepți, căci atunci când pismuitorii și răuvoitorii acestui neam, îi încărcău cu greutate înălțarea, ei s'au știut smulge de sub acelea, încât dl Chamberlain ajunge a zice că: „*dacă statul român va merge mai departe pe același drum ca până acum, atunci îl așteaptă un viitor mare, foarte mare!*“

Trecând apoi la răspunsul însuși la întrebarea dlui Radulescu Motru, luminatul Englez scrie:

„...E chiar copilăresc lucru a deduce că, deoarece-ce o măsură politică cum este cea a dării drepturilor la Evrei, nu aduce nici un rău mai adânc într'o țeară ca Anglia, a cărei familie regală stă pe tron de nouă sute de ani, a cărei legiuire își are rădăcina într'un trecut tot așa de depărtat și care s'a dezvoltat neîntrerupt în această lungă vreme, într'o țeară în care tradițiunea e așa de puternică, încât lucrurile noue trebuie să se potrivească cu vechile forme spre a fi primite, este, zic, ridicol a ținea, că aceeași măsură trebuie îndemnat să o dea și statul român! Chiar dacă măsura Evreilor în

amândouă statele ar fi aceeași, îndemnul ar fi cu totul nelogic.

Abia în anul 1723, adică mai mult ca cinci sute de ani după întemeierea regatului englez, și abia după o întărire durabilă a proprietății rurale, *poporul englez a dat Evreilor dreptul de a cumpăra proprietăți!* Cine știe, dacă Anglia de astăzi — una din puterile lumii — s'ar fi format în alte împrejurări? Nu cred; că la începutul evului mediu Evreii erau în Anglia foarte numeroși și acești Evrei, cărora până la anul 1290 le era deschis orice negoț și ori-ce meșteșug, și contra cărora nu domnea încă nici o pornire potrivnică, se dedau numai cu cămătăria și cu alte afaceri necurate. Repetițiile încercări ale guvernului, de a îndrepta pe Evrei la îmbrățișarea meseriilor mai cinstite, nu isbutiră. Și astfel ajunse Cunnigham să scrie, că colonia evreiască de atunci era: „*un burete, care sugă toată bogăția națiunii în formațiune*“.

Tot așa s'a întâmplat atunci cu nobilimea franceză; toate proprietățile sale erau în sec. XIII. zălogite Evreilor. Și ce a apărut pe aceste națiuni de o nimicire încă în acest început al vieții lor ca state? Numai faptul, că au oprit pe Evrei dela proprietatea rurală (averea de moșii în țară!) Fără această măsură ar fi fost încă din secolul XIII. tot pământul Angliei și Franței în stăpânirea Evreilor, și familiile, cari au făcut istoria noastră, ar fi trebuit să-și câștige pâinea ca iobagi la cămătării originari din Palestina! Acea măsură însă nu fu de ajuns pentru a pune stavilă înrîurii distrugătoare a mării colonii evree din Anglia, și astfel Englezii, practici ca totdeauna, *se hotărâră să ia niște măsuri radicale: isgoniră pe toți Evreii din țeară!*

Dela anul 1290 până la anul 1657 n'au existat Evrei în Anglia; cu alte cuvinte în tot timpul dezvoltării, întăririi națiunii, dela Eduard I. cel mare (primul adevărat rege național și întemeietor al adevăratului parlament) până după moartea marelui șir de domnitori. Acest fapt are o înrîurire trainică până în ziua de astăzi, căci pe când în vremea isgonirii erau în Anglia 16 mii de Evrei, ceea-ce însemna cel puțin 1%, dar' probabil 2% (doi la sută) din populația totală, n'avem în Anglia

de astăzi nici $\frac{1}{4}\%$ de Evrei (adecă al 400 unu!) Dar' în vremea aceasta poporul englez s'a întărit în toate direcțiunile și astfel Evreul n'a mai putut să prindă teren în aceeași măsură ca mai înainte, deși toate ușile îi sunt azi deschise.

Dacă dar', cum am spus, măsura dintre numărul Evreilor în Anglia și în România ar fi aceeași astăzi, totuși învățăturile istoriei nu îndreptățesc sfatul, că fiindcă în Anglia Evreii pot fi proprietari de pământ de un veac și jumătate, și de vre-o 50 ani sunt în toate privințele cetățeni cu aceleași drepturi, de aceea s'ar putea sfătui acest lucru și României! Numai un neștiutor poate trage astfel de învățături. Căci istoria — ale cărei învățături sunt greu de descifrat, însă prin aceasta nu de desprețuit — pare că arată mai mult contrarul! Dacă România ar voi să ia ca pildă înfloritorul stat al Angliei, ar trebui fără întârziere să alunge pe toți Evreii, și să-i primească din nou abia după trei sau patru veacuri, după-ce națiunea se va fi întărit în afară și în lăuntru, și-și va fi înțepenit într'un mod trainic proprietatea!

(Va urma.)

AGRICULTURA

Arăturile de toamna.

Aratul este o lucrare de foarte mare însemnătate în economie; și dela timpul când el se săvârșește, atîrnă în mare măsură buna sau neîndestulitoarea roadă a câmpurilor noastre. Îndeo-sebi arăturile de toamnă, la noi foarte

FOIȚĂ

LA DIJMĂ

Pe de marginea pădurei care bate 'n ruginiu,
Stă porumbul, ici și colo, în grămezi, porto-
[caliu.

Poleită e pădurea de lumina dela soare;
Poleit, vederei mândru, e porumbul pe ogoare.

Carul, strângătorul casei, stă și-așteaptă lângă
[boi,

Să mi-l tragă la grămadă, să încarce roade
[nuoi...

Boii rumegă a lene, pe când fire sburătoare
Li se prind ușor de coarne fâltăind, străluci-
[toare...

Copilașii, goi aproape, sgrebuliți sub car,
[dau zor

Să îmbrace; câinii casei lacom cată'n ochii lor...

Iar cât poți vedea cu ochii, snopi de hlujuri,
[în picioare

Strânși încinși cu brău la mijloc, par o oaste
[luptătoare...

Și, călări, pe ici, pe colo, harnicii isprăvnice,
De 'ți închipui că sunt grade, se arată printre ei.

puțin obicinuite, sunt de un folos mai pe sus de ori ce îndoială; de aceea în timpul din urmă ele au devenit regulă la compatrioții nostri Sași și la alți plugari de samă, ear' în alte țeri cu economia înaintată, se practică, cu mare folos, de zeci de ani.

Îndată după secerat este a se face întâia arătura de cel puțin 10 centimetri; prin această arătură pământul se scapă de buruenile stricacioase roadei viitoare, și se stîrpsc multe gânganii primejdioase sămănturilor. În ajunul iernii ar trebui să se dea pământului o a doua arătură cât mai în față.

Fiindcă însă aratul miriștilor în prea puține locuri se va fi săvârșit, este de dorit, ca el să se facă, cât mai adânc, acum în ajunul iernii, chiar și după-ce a început să înghețe; această arătură prinde nespuse de bine plantelor ce se vor sămăna în primăvara viitoare.

Pentru cucuruz, napi, cartofi (grumpene) și alte plante primăvăratice, noi de obicei nu facem decât o singură arătură, primăvara. Mai mult folos am dobândi însă dela numitele plante făcînd, în loc de una, două arături: și anume una acum în ajunul iernii, și alta primăvara înaintea sămăntului. Arătura de toamna ajută mai mult decât cea de primăvara; pentru-că prin această arătură pământul lutos își dobândește în timpul iernii frăgezimea

De-a 'n-călare mi se uită la grămezi, așa de
[parcă

Le măsoară cu căutarea, — și în care le
[încarcă...

Lângă trei grămezi, o fată își așteaptă și ea
[rindul,

Să se vadă dijmuită: multe 'și deapănă cu
[gândul

Uite carul pentru dijmă se oprește — și, din el,
Sare vesel, mândru, sprinten, diavolul de
[Codinel.

— Dumneta veniși la dijmă? rușinosă îi ros-
[tește.

Câte-o mândră roșioară pe obrazi îi înflorește.

— Eu, surată tă, și dijmă o să 'ți iau, — să
[n'ai habar,—

Banița și sărutarea: — nu de geaba sunt
[pândari

— Uite-al naibi! zice fata bucuroasă de ispită...
El dă fuga s'o sărute, — ea se face-un pic
[ferită.

— De? începi întâi cu dijmă! — Păi! la ce să
[mai măsor?

Anu-i bun, grămada-i mare... o să te sărut
[să mor!

trebuincioasă, ear' pământul nēsipos nu e expus înăspririi prin aburirea grabnică, ce adesea urmează după aratul din primăvară.

Să ne facem deci obiceiul a ara acum în ajunul iernii ogoarele noastre, atât cele în cari au fost spicoase (miriștile), cât și acele unde au fost cucuruz, napi, grumpene ș. a.

Pământul astfel lucrat de cu toamnă, se direge foarte mult și devine mult mai potrivit pentru cultură în primăvară.

În miriștile arate acum, cucuruzul, napii, grumpenele ș. a. vor isbuti neasămănat mai bine ca în cazul că le vom ara numai la primăvară în ajunul sămăntului; ear' cucuruziștele vor deveni potrivite pentru a sămăna în ele trifoaie, mazărice ș. a.

Cu chipul acesta ne vom îndruma în privința plugăriei pe căi mai bune și vom înmulți roada câmpurilor noastre.

Rigolarea olandeză.

Și în alte țeri, dar' cu deosebire în Olanda, unde pământul se lucră neasămănat mai bine decât la noi, se face un fel de rigolare, care e aproape tot așa de bună, ca și cea de care am vorbit în nr. trecut, de care însă se deosebește prin cruțarea de cheltueli și de osteneală.

Cei-ce fac întrebuințare de rigolarea olandeză, sapă șanțuri numai de câte

Unde săruta flacăul răsăriau bujori pe loc...
Ear' când dijma e la capăt, ea, cu obră-
[jori'n foc.

Printre degete 'l privește si'l întreabă: Dijma-i
[dată,

Dar' mai sărutași, ia spune, pân' acuma, altă
[fată?

NIGER.

FIUL PERDUT

— Iacă ce-i, dragă... Știi că chiar azi dimineață a picat dela Iași cumnatul Neculai. Știi. Îi spuseseam să se abată și pe la Ionel, să vadă ce mai face... Nu ne-a scris de mult, bietul băiat...

Cuconul Gheorghies se posomorî.

— Dar', halal băiat! să nu ne scrie el de-o lună de zile... Parcă-i un cap de țară o mărcuță de cincisprezece bani! Și dacă nu i-aș trimite parale... Dar' așa — slavă Domnului.

— Cine știe! Nu fii și dumneata așa de iute. Multe are și el pe capul lui. Ce vrei? Tot carte și ear' carte...

25—35 centimetri în lățime și o jumătate de metru adâncime. Pământul scos din șanțul întâiu se pune de o parte; pământul din șanțul al doilea se aruncă în cel dintâiu, cel din șanțul al treilea se aruncă în cel de al doilea și așa mai departe, până am ajuns la șanțul din urmă, care se umple cu pământul scos din șanțul întâiu. Se înțelege, că și la chipul acesta de rigolare, pământul deasupra trebuie să ajungă dedesupt și cel dedesupt să ajungă deasupra.

Un fel de rigolare se poate face și cu plugul anume menit spre acest sfârșit, sau apoi cu două pluguri, din cari unul cu corman, pentru a întoarce brazda, și altul fără corman, care trebuie să meargă pe urma celui dintâiu, scormonind pământul încă nemișcat pân'acum.

Aratul acesta e mai bun la toată întâmplarea decât cel obicnuit, dar' nu se poate măsura cu adevărată rigolare, nici chiar cu rigolarea olandeză.

În unele locuri rigolarea e cu neputință, și anume unde îndată sub pătura roditoare este mal, apă, petriș sau stânci. În astfel de întâmplări, suntem siliți să îmbunătățim pe încetul: făcând șanțuri de scurgere, înlocuind petrișul, și mărginindu-ne la cultura de ierburi și alte plante ce se împacă cu pământul nerigolat.

ROMUL SIMU

V I I E R I T

Indreptar

pentru manipularea în chip rațional a mustului și a vinului.

Instrucțiuni date de ministerul reg. u. de agricultură.

(Urmare).

Starea a doua, potolită, a ferberii.

Timpul dela liniștirea ferberii celei mari a mustului, până la limpezirea lui deplină, îl numim partea a doua a ferberii sau ferberea potolită. Cu cât ferberea cea mare a fost mai desevărită, cu atât mai scurt ține partea a doua a ferberii. Dacă însă ferberea principală (întâie) nu a mers cum se cade, fie pentru că a fost prea rece pivnița, fie pentru-că am afumat cu pucioasă butea chiar în ajunul punerii mustului, — atunci în vin a rămas încă mult zahăr nedesfăcut, și acela deși încet, abia de simțit, tot se mai descompune, „ferbe“, încă săptămâni de zile după încetarea ferberii celei mari zgomotoase, și aceasta o numim partea a doua (cea potolită) a ferberii; ba uneori în primăvară ori chiar în vara viitoare, încălzându-se pivnița, vinul începe a ferbe de nou cu putere mare.

Încetând ferberea cea mare, buțile trebuiesc umplute cu vin de același fel, căci altfel, mai ales vinurile slabe, înflor ușor și se strică.

Butea umplută de nou, nu e iertat

s'o astupăm cu dop de rind și tare bătut, căci urmând partea a doua a ferberii, deși ea e încetată cât abia o poți simți, totuși desvoaltă o așa putere în lăuntru, că poate crepa butea. În vremea asta cât ține partea a doua a ferberii, se punem la bute dopuri de siguranță (dopuri mai lungi, găurite din jos în sus până la un loc, apoi gaura împreunată în lături cu alte 4—6 găuri). Peste găurile din lături, la cepurile bine făcute, e tras un brâu (inel) de cauciuc, care întinzându-se lasă să iasă aburii din bute, dar' napoi nu lasă să intre prav și necurătenii. Aceasta a doua parte a ferberii, se sfârșește și ea de regulă în 3—4 săptămâni, când vinul începe a fi limpede. De aci încolo se umplem mereu butea precum scade, până coala prin Decembrie, când avem să facem întâia tragere a vinului nou de pe drojdii.

La must foarte-foarte dulce, mai ales dacă ferberea dintâiu n'a fost norocoasă să se facă deplin bine, apoi să întâmplă că și după ani de zile tot mai ferbe în răstămpuri, tocmai fiind-că a fost în el mult zahăr și acela nu s'a desfăcut de-odată la timpul său. Ca să fim feriți de grija acestor repețite ferberi, să ajutăm mustul la timpul său, prin regularea căldurii din pivniță, ca să fearbă una și bună.

(Va urma).

— Mă rog, scutește-mă... Știu eu ce poamă-i dumnealui, că numai zile fripte mi-a făcut de când a deschis ochii. Dar' la urma urmei știu eu ce-i de făcut; li am ac de joc. Și nu-ți uita vorba...

— Ei da — dar' nu te supăra — cum îți spun, vine cumnatul Neculai și-mi aduce veste dela Ionel. Dă, bietul băiat, cu grijile și cu nevoile. Ce vrei? Carte și ear' carte. Dela o vreme nu mai știi pe ce lume ești... Știi, e greu; și el băiat străin acolo...

— Da spune odată, soro, nu mă ținea cu vorba...

— ...Și el băiat străin... Carte și ear' carte... Dela o vreme nu mai știi pe ce lume ești. Trebuie să te mai iai, să te mai...

Cuconu Gheorghieș începuse să ridă amarit.

— A! parale! Spune, nu te sfi, că-s deprins cu de-acestea! Mă miram eu să trimită alt răspuns... Să întrebe ce mai faci, tată, mamă? cum o mai duceți pe-acolo... Numai parale și ear' parale! Și să nu întrebe el, batăr atâta: mei omule, mai trăești, ori ai murit? Aș! și-ai găsit! Las' că-l știu eu pe cuconașul dumnilite: bani și ear' bani!

petrecere peste petrecere și cartea sub pat! Las' că vă știu eu... Bani și ear' bani... Da ce-s eu? Am comori? Dar' și comorile sacă la urma urmei... Plângi, hai? — Odoorul, odoorul mamei! Ei, lasă, nu mai plânge, lasă.. Oiu face-o și pe asta, dar' se dea dracul să nu-mi scrie, să se facă n'aude, nu vede, c'apoi și eu cu paralele, tot n'aude, nu vede...

— Are să scrie cum se nu scrie?...

Și cucoana Sofica își șterse lacrimile și eși înseninată.

În urmă-i, cuconul Gheorghieș începuse să se plimbe cu pași mari prin odaia tăcută.

»Doamne, ce-i și cu băeții ăștia, după-ce prind să mai sburătăcească! Tot supărări peste supărări; o clipă de odichnă ai și aceea și-o întunecă... Și băiatul meu — ce băiat! Odată nu m'a mulțămit, să zic și eu: Iacă, halal! încalte nu cheltuește de geaba banii babacă-său! Dar' așa, un rău, un cheltuitor... Dă, ce se-i faci, la urma urmei? Rău, rău — dar' ți-i fecior și trebuie să rabzi...»

Oftă plin de năduh și pași până la ferestra aburită, făcând o pată luminoasă cu dosul palmei și prinse să privească afară.

În ogradă, argații umblau forfota în toate părțile, se speteau cu treaba.

Și începuse să urmărească cu ochii. Dela o vreme privirile i-se opriră asupra unui flăcău sprinten, rumen la față, care țesela un armăsar. Din armăsar eșiau aburii cenuși în aerul înghețat, din pieptul flăcăului eșiau aburii — și amândoi, plini de viață și de putere, înghițeau mulțămii aerul tare.

Cuconul Gheorghieș privi mult, mult, pe flăcăi și clătină întristat din cap.

»Doamne Dumnezeule, iartă-mă... Când mă gândesc că băetanul ăsta rumen, plin de minte și putere, cine e?... Ce-i celalalt pe lângă acesta? Și totuși pe copilul acesta bun, trebuie să-l țin departe de inima mea, ear' pe celalalt să-l îmbrățișez silnic...»

Și cufundat în durerea ce-ți amorțește simțurile, cuconul Gheorghieș se lăsă greu pe un jilț și începuse să se gândească la tinerețe, la frumoșii ani perduți.

Afară, din nourii de cenușe, începuse să curgă rar, flori albe, mari, de omăt. Și florile pluteau ușoare în văzduh, se încrucisau în tremurături de undă și se lăsau le-nese pe covoarele sclipitoare. Pe dealuri, spre

POMĂRIT

Producțiunea și comerțul merelor în și din America.

Producțiunea merelor în 1899 în Statele-Unite și Canada a atins cifra de 35 milioane tone. Prețul cu care s'a vîndut tona a variat după calitate dela 7.5 fr. la 25 fr. tona. *Canada singură a trimis în Europa*, la finele lunii Noemvrie, un milion de butoaie pline de mere, mai ales în Englitera, unde întrarea e liberă. Principalul tîrg de desfacere rămîne însă New-York, unde în termin mijlociu se vînd anual, mere, pere, cireșe, portocale, etc. pentru 315 milioane lei.

La Hamburg, în Germania, întrarea fructelor a luat o dezvoltare colosală.

Dela 1 Iulie 98 până la 1 Iulie 99, s'a importat în Germania prin Hamburg 29.231 butoaie și 904 lăzi de mere proaspete din America și 81.995 lăzi cu fructe uscate (caise, persici, pere, cireșe, mandarine).

Mișcarea cea mare se face în timpul iernei. În restul timpului, personalul stațiunii se ocupă cu căutări asupra boalelor și insectelor cari atacă poamele din împrejurimea marelui port german.

*

Iată o nouă icoană mult grăitoare pentru ori-ce econom al nostru, că ce marfă mult căutată sunt poamele!

Anglia, țară bogată prin industrie

asfințit, pădurile cufundate în liniștea de iarnă bogată, țineau pe virfurile arămii, pete mari de ceață fumurie.

Dela o vreme și pădurile și întinderile sclipitoare și zăpada ușoară, începură să joace într'o amestecătură bizară de lumini și umbre. Minteai lui sbură 'napoi.

...E vară, e liniște de asfințit și mirosul de livezi te adoarme. Flori albe ploauă din cireși prin căldura liniștită; flori albe și mirositoare ploauă pe părul castanfu al fetei, pe ochii verzi ca unda, pe gura roșie ca cireșa.

»Fată, lasă-mă să mă oglindesc în ochii verzi ca unda!»

Și se oglindește în ochii verzi: se vede tinăr, numai într'a douăzecea primăvară.

Se oglindește în ochii verzi și-i sărută.

»Fată, lasă-mă să m'acopăr cu părul de mătășă și n'ascunzișul castanfu, să gust cireșele rumene...»

Și se perde 'n undele castanfi de păr și gustă cireșele rumene și dulci.

»Fată, să te 'mbrățișez...»

Liniște, liniște. Cireșii își scutură florile peste dragostea din a douăzecea primăvară...

și comerțu mai presus de altă lume, dar' s'eracă în bogăția pământului și-a pomilor, are trebuințe foarte mari de bucate și poame pentru marea sa populațiune. Și de unde trebuie să-și aducă poamele de lipsă? Intre altele din depărtata Americă, pentru-că vecina Europa nu are de unde-i da. Germania ne e și mai aproape și și ea aduce catățimi uriașe de poame din... America.

Cine are urechi de auzit, audă, și cine are minte de priceput, priceapă, că a te ocupa de cultivarea pomilor, e un lucru din cele mai înțelepte și bogat răsplătitoare.

Cuvîntul nostru de ordine fie dar': Grădinele noastre se geamă de pometuri nobile și în apropierea lor se îngrădim nouă pământuri, prefăcîndu-le în grădini, umplîndu-le de pomi nobili și nuci, și va fi bine de cei-ce vor osteni a lucra în această brazdă!

MESERII

Câte-o cărămidă... Am scris și noi repetit în această foaie despre frumoasele străduințe pe care dl V. Tordășian, președintele Reuniunii sodalilor români din Sibiu, le pune pentru ridicarea acelei societăți, îndeosebi pentru câștigarea unui fond din care să se cumpere o hală (casă) de vînzare a Societății. A pornit o colectă benevolă de câte 10 cr. (20 bani) și acuși nu se află inteligent român în Sibiu, sau trecător prin Sibiu,

Cuconu Gheorghies se deșteaptă zimbînd amar.

Oh! de mult s'a stîns dragostea aceea; multe flori de iarnă au căzut peste dragostea de primăvară. Și fata cu ochii căprii și cu buzele de cireasă s'a dus și ea, s'a dus în așternut rece de humă; și multe flori s'au scuturat și multe ierni și-au țesut giulgiu, de-atunci, numai copilul a rămas... Și iarăși vîzî frumosul flăcău. Boerul oștează ear'.

Așa-i norocul omului! Flăcăul cuminte și frumos trebuie să se strîngă în sărăcie — slugă urgisită — și să nu știe în veci că cine e, ear' copilul rău trebuie să se răsfețe în bogăție și noroc.

Îl doare inima pe cuconul Gheorghies; lacrimile-i năvălesc sub pleoape, lacrimi ferbinți de amărăciune.

Sărăcul băețan, cu ce a greșit el?

Și-i vine par'că așa o pornire să iasă, se strige în gura mare la o lume întreagă aceea ce-i apasă inima.

Dar' ear' se gîndește. Nu poate. Lumea, cîntea de boer și zilele de amar cu vespea de cocoană...

Ear' se uită pe fereastră. Flăcăul acum

care se nu fi fost poțtit a-și arunca pițula lui pe grămăjoara acestui fond. Frumos e că și din afară se vîd porniri a-l sprigini să crească. Intre altele comitetul Reuniunii sodalilor a primit din Brad următoarea scrisoare dela dl Dr. Pavel Oprișă, profesor:

Noi subscrișii punem câte o cărămidă la localul cu hală de vînzare al sodalilor români din Sibiu. Bani, prețul cărămizilor, îi trimitem spre a fi bine chivernisiți cu dorința să se înmulțească și scopul cât mai curînd să se ajungă. Am scris următorii: Stefan Albu, prof; Amalia Albu, soție de prof; Mărioara L. Albu; Teodora A. Albu, (Brad); Cornel Albu, stud. (Brașov); Stefan A. Albu, stud. (Beius); Petru Rimbaș, contabil; Maria Rimbaș; Veturia Rimbaș; George Rimbaș; stud., Romul Rimbaș; Dr. Ioan Radu, prof; Iolanta Radu, soție de prof; (Brad); Andron Bogdan, preot; Maria Bogdan, preoteasă; (Țărățel); Ioan German, inv., Sofia German; soție de inv; Horațiu German, stud; Dante German, Joe German, Georgiu Vințan, zidar; Toma Oțel, zidar; Constantin Costin, prof; Miron Costin; Ioan Cutean, comers. (Brad); Ioan Jurca, preot; Romul Jurca, inv. (Cebea); Cantemir Boneu; Dr. Pavel Oprișă, prof; Eugenia Oprișă, soția de prof; Paul Oprișă; Eugenie Oprișă; Ioan Miron Oprișă, (Brad), fiecare câte 20 bani; Ioan Russu, medic, (Brad), 30 bani; Mihail Stoiă, inv. și Georgiu Părău, director gimn. (Brad) câte 40 bani. Suma 7 cor. 70 bani. »Comitetul Reuniunii» își permite a aduce tuturor, marimumșilor spriginitori ai scopurilor de Reuniune urmărite netățăritele sale mulțumite.

— Cu o cale amintim, că la comitetul numitei Reuniuni se află de vînzare „Anuarul I” dat de acea Reu-

adăpa calul; și era așa de mîndru, atîta viață și sănătate răspîndea în juru-i, încât boerul nu-și putu călca pe inimă. Se sculă amețit, bătî în geam cu mîni tremurătoare.

»Mihai, Mihail vino că am să-ți spun ceva».

Flăcăul lăsă calul altui argat și porni în fugă spre casă.

Nu trece mult. Ușa se deschide și trupul lui de brad verde năvăli în odaie odată cu miros de aer înghețat.

— Aici-s, ce poruncești, cucoane Gheorghies?

Cuconul Gheorghies simți că leșină; un cărbune i-se sui în gât și scuipatul i-se făcu amar sub limbă.

— ...Ascultă, Mihai... am să-ți spun ceva... Uită-te ce e... — Al du-te și spune lui Neculai să pue caii la sanie... Ba nu, las' nu-i mai spune: m'am rîngădit... Te-oiu chema pe urmă... Poți să te duci...

După-ce esi, flăcăul ridică nedumerit din umeri.

— Oare ce-o fi avînd boerul, sărăcul, de-i joacă așa ochii în lacrimi?

(„P. L.”)

M. S. COBUZ

niune cuprinzând istoricul primelor mișcări ale meseriașilor noștri din Sibiu, ca și de aiuria, până s'au încheiat în această primă Reuniune de meseriași. Broșura e vrednică să fie cumpărată nu numai de meseriași pe cari îi interesează mai de aproape, dar' de ori-ce cărturar, căci și prin asta se dă un sprigin tot frumoasei idei cu hala de vânzare, de vreme-ce venitul curat din broșură se va vărsa în același fond. Indemnăm pe toți la cumpărare.

Dela comitetul despărțământului IX. al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Nr. 30.

Convocare.

Adunarea gen. ordinară a despărțământului Orăștiei se va ține în comuna Romoșel la 8 Noemvrie st. n. 1900 (ziua sf. Dumitru) înainte de amiază la 11 ore în biserica gr.-or. cu următorul:

PROGRAM.

1. Deschiderea adunării prin directorul despărțământului;
2. Citirea raportului general despre afacerile despărțământului dela ultima adunare până azi;
3. Raportul cassarului despre starea financiară și citirea membrilor Asociațiunii de pe teritoriul despărțământului;
4. Exmiterea unei comisii de trei pentru censurarea raportului general și a cassarului;
5. Exmiterea unei comisii de trei pentru conscrierea membrilor noi și încasarea taxelor dela membri vechi;
6. Citirea eventualelor disertațiuni intrate la comitet;
7. Distribuirea gratuită a cărților de citire de folos public popular;
8. Raportul comisiunilor exmisse sub punct 4 și 5;
9. Alegerea alor 2 delegați pentru adunarea generală a „Asociațiunii“;
10. Eventuale propuneri referitoare la afacerile „despărțământului“ și promovarea scopului același;
11. Designarea locului unde se va ține adunarea generală în anul viitor și
12. Incheierea adunării generale prin director.

La această adunare se invită cu toată stima inteligența și poporul de pe teritoriul despărțământului.

Orăștie, la 25 Octomvrie st. n. 1900.

Y. Domșa m. p.,
prot., președinte.

Laurian Berclan m. p.,
secretar.

Reuniune de înmormântare în Sibot.

Duminecă în 21 Oct. n. s'a pus și în comuna Sibot (din apropierea Orăștiei) temeiul la o însoțire de înmormântare, însoțire dove-

dită ca atât de folositoare poporului ori-unde ea se înființează.

Dl preot gr.-or. S. Sécărea dorind înființarea Reuniunii, a invitat pe Duminecă la Sibot pe d-nii Ioan Moța și Ioan Branga, secretarul și cassarul înfloritoarei Reuniuni de înmormântare din Orăștie, ca să conducă adunarea de constituire a Reuniunii acolo.

După terminarea sf. liturgii, preotul Ioan Moța a ținut poporului o vorbire despre însemnătatea însoțirii mai multora pentru a întimpina cutare greu al vieții, arătându-le ce ușor e a birui 10 ori 100 de inși o sarcină pe care unul singuratic nu o poate urni din loc. Arată cum și Reuniunile de înmormântare au acest scop, înșiră alinările ce se aduc familiei cu mortul dacă acela a fost membru la o Reuniune de înmormântare, și propune constituirea adunării.

Să aclamă de președinte adhoc dl notar L. Friedmann, ear' de notar adhoc dl preot S. Sécărea.

Dl I. Branga dă apoi citire statutelor, pe care le explică, și ele se primesc de adunare paragraf de paragraf, cu aceleași taxe ca la Orăștie (1 fl. la intrare și 30 cr. de fiecare cas de moarte.) Constituirea însăși a fost amănată pe mai târziu, căci având a se înscrie membri și din comuna vecină Balomir, se așteaptă și acele înscrieri ca să poată fi combinat comitetul potrivit.

S'au mai înscris aci îndată peste 100 de membri.

Știrșindu-se cu pace desbaterea statutelor, adunarea a fost închisă.

Sunt cele mai bune nădejdi că cifra de 300 membri va fi atinsă în curând.

Statutele vor fi acuși înaintate spre întărire.

D-zeu ajute!

*

Reuniunea dela Sibot este a 4-a înființată de curând după chipul celei dela Orăștie și cu conlucrarea unor membri ai celei dela Orăștie, anume: la Vinerea (sub conducerea d-lui Dr. Mihai), la Maia, Căstău și Sibot. Peste tot locul aplicarea poporului de a intra în această însoțire, s'a văzut a fi mare.

Cu statute împrumutate dela cea din Orăștie s'a înființat mai departe una în Sibiu, ear' după cea din Sibiu, la Brașov.

Ear' exemplare de Statute ca să încerce a înființa ei de ei, ni-s'au cerut încă și am trimis: la Hondol, la Mahala (Bucovina), la Brad, la Cugir, Sâmbăta-sup., Hațeg, și în alte locuri de cari nu ne mai aducem aminte. Durere, n'am aflat să se fi făcut isprăvuri. Să pare că inițiatorii înțeleg lucrul rău: ei nu încep până nu au asigurați 300 de membri. Dar' adunarea de constituire țină-o și cu 20—30 de membri numai, statorească statutele, înainteze-le spre întărire și în cele 6—7 luni până vin statutele, au timp să stăruiască să între membri.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Comitetul Reuniunii Economice ține azi, Sâmbătă în 27 Oct. n. ședință în localul Casinei române. Dnii membri sunt rugați a participa.

Dar împărătesc. Maiestatea Sa monarhul nostru a dăruit din casseta sa privată 200 coroane comunei bisericesti române gr.-ort. din Secaș pentru repararea bisericii dărimate.

Dumineca viitoare în 4 Noemvrie n. se ține expoziția de vite arangeată la Mercurea de Reuniunea rom. de agricultură din com. Sibiului.

Indemnăm pe economii noștri a cerceta cât mai mulți această expoziție, căci cu frumoase cunoștințe nouă se vor întoarce de acolo!

Pentru preoți. „Telegr. Rom.“ mai nou publică următoarea Notă:

Toți acei parochi din archidieceasă, cari au primit spre întregire fasiunile pentru întregirea dotațiunii din vistieria statului, sunt și pe această cale poștiți, să grăbească cu întregirea lor și să le înainteze cu posibilă grabă la Venerabilul consistoriu. Tot-odată se atrage atențiunea acelor parochi, cari n'au case parochiale, să arate la cheltuieli (B. II.) și o sumă corespunzătoare ca relut de cuartir, documentând această pretensiune cu document dela primăria comunală (magistrat), în care se se accentueze, „că parochul nu are casă parochială, ci e avisat la locuință privată, a cărei chirie anuală face după referințele locale și după media 1893—1897 cel puțin... coroane“.

Din minunile toamnei. Afară de știrea dată de noi în numărul trecut despre semnele de toamnă lungă, „Tr. Pop.“ mai publică următoarele: Venerabilului părinte Constantin Popovici din Sânt-Ana ne scrie, că unul dintre nucii d-sale, cărora de mult li-au căzut frunzele, a înfrunzit din nou și a făcut fructe a doua-oară în estan. Nouele nuci sunt de mărirea ouălor de pasere. Inregistrăm știrea ca o întâmplare în adevăr rară chiar și în toamnele de tot lungi.

Școli economice pentru fete. Auzi, auzi! Școli economice pentru fete, și noi nici de cele pentru bărbați abia le auzim de veste peste varmegii! Da, la înaintata națiune franceză, au început să înființeze și școli economice numai pentru fete, de vreme-ce de cele pentru bărbați sunt destule și cereau și fete să fie primite, și nu puteau fi primite. O domnișoară, Fresnois, a avut bunul gând să deschidă o școală economică anume pentru fete în Huilles, unde învață toate cele de lipsă deocamdată din grădinarit și măierit.

Au văzut cei din ministeriul de agricultură că porneala d-șoarei Fresnois e un lucru cuminte, și acum vine și statul să o urmeze, deschizând în mai multe orașe școli

economice, în care fetele eleve se învețe cele mai noue și după știința chipuri a prășirii și îngrijirii pomilor, a prășirii și cultivării legumelor și a florilor, apoi îngrijirea vacilor și pregătirea de unt și brânze, — etc. Și toate fetele eșite din aceste școli, vor fi căutate și vor avea o pâine în viața lor, cu care se vor putea susține ele de ele bine.

Tinera regină a Holandei, Wilhelmina, în fine totuși și-a găsit alesul inimii: în persoana principelui Henrich de Mecklenburg-Schwerin, cu care s'a logodit.

Atentat în contra vieții Țarului. Din Odesa se vestește, că un groaznic atentat cu dinamită s'a descoperit zilele trecute, plănuț într'un tunel, contra vieții Țarului, pe când ar fi avut să călătorească la Livadia trecând cu trenul prin acel tunel. Au fost arestați mulțime de bănuți, în frunte cu un student universitar din Moscva.

Pentru „Casa Națională“ s'a dat Joi în săptămâna trecută o petrecere în Sibiu. Au luat parte și vre-o 35 deputați congresnali. Cheltuețele au fost mari, căci a fost un arangement strălucit. A rezultat totuși, după „Tel. Rom. vre-o 300 fl. venit curat, ear' după parerea „Tribunei“ abia 100 cor., (50 fl.). Ne-ar mai plăcea să se adeverească că „Telegraful“ a spus adevărul...

Desvoltarea puternică a Rusiei. O foaie rusească dă amănunte despre felul în care se desvoaltă Rusia în toată musculatura ei. Iată câteva din aceste date:

Azi în Rusia sunt deja atâtea societăți industriale, că numai capitalele lor trec peste 2 miliarde de ruble (2000 de milioane ruble, sau 20 de mii de milioane floreni). În anul trecut s'au înființat de nou 57 societăți pe acții, cu capitaluri străine, laolaltă de 237 milioane ruble.

Producția fabricelor rusești urcă deja la 4 și 1/2 miliarde ruble pe an, adică în preț de atâta produc ele lucruri de fabrică.

Școale comerciale erau până acum trei ani, abia 10 în Rusia. Iar' în cei din urmă 3 ani ele s'au înmulțit dela 10 la 115.

Toate sunt semne, că în Rusia se lucrează din greu ca atât comerțul (negotul), cât și industria, să fie ridicate la culmile cele mai înalte și în mersul cel mai repede. Căci au și bărbații conducători ai puternicei împărății moscovite încredințarea, că temeiul la toată înălțarea unei națiuni, este întărirea bunei stări materiale, în care puternică parte are negotul și industria.

Eată ce trebuie să înțelegem și noi tot mai bine, și în cercul nostru și după puterile noastre, să facem să se ridice și la noi.

Omor înflorător. Zilele trecute familia cărcămarului Davidovici, din Gavoșdia (comit. Caraș-Severin), a fost omorâtă într'un mod cât se poate de mișelesc. De curând cărcămarul Davidovici a fost primit ca despăgubire dela o societate de asigurare în cauză de foc 1200 coroane și la acești bani a rîvnit ucigașul Petru Bumbu, un hoț vestit. Ucigașul s'a furișat într'o noapte în locuință, unde a omorât pe cărcămareasa, pe o fiică a ei de 11 ani și pe un copilăș de 7 ani. Toți trei au fost tăiați în bucăți cu cuțitul!

Gendarmeria a isbutit în curând a pune mâna pe ucigaș, aflând la el și suma de 1200 cor.

Cercetarea școlii în America. După date statistice dovedite, în Statele-Unite americane cercetarea școlii e astăzi așa, că 1/4—1/5 din numărul locuitorilor se află în școli (adecă din toată suta de oameni, 20—25 sunt la școală).

Expoziție de femei. În Londra e deschisă o expoziție de femei. Sunt femei din toate neamurile și colorile din lume. Dar' între toate se spune că mai frumoase sunt cele din Europa, (sigur, dacă o scrie asta o foaie din Europa, foile de prin Africa, Asia etc. mai nu credem să spună tot așa...).

Croială mare. La Cluj vreau să înființeze o bancă mare, cu milioane, care se cerce să atragă toată lumea sub aripile ei creditoare, și mai ales să facă greutăți ori să chiar nimicască băncile românești. Croiala e mare, dar' nu știu ce-o ieși de treabă.

Lupta ariciului cu vipera. De multe-ori au privit cercetătorii, la lupra dintre viperă și ariciu. Nu este animal care se cuteze să se iee la luptă cu veninoasa viperă, dar' ariciul se ia. Când se întâlnesc față 'n față, stau și se uită cu gând rău unul la altul. Vipera s'ar arunca, dar' ariciul stă gata a se face ghem în fiecare clipită de primejdie, și știind gândul viperei, nu-și ia ochii din ochii ei nici o clipă. Dela o vreme vipera se urește de stat așa față în față cu spinosul ei dușman, și pornește să se ducă. Atunci ariciul, știind, că i-a sosit timpul potrivit, se aruncă repede asupra ei la coadă și apucându-o cu dinții de coadă se strînge ghem, și o ține bine, dar' nu o strînge cu dinții tare ca nu cumva să-i rupă coada și să o scape. Vipera prinsă în cursă, se sbate de durere, se aruncă asupra ghemului de ace, se trânteste și mereu se împunge și de trupul lui ca să-l muște și învenineze potopinpu-l îndată, nu se poate apropia, până în urmă multe rane o sfinșesc, și moare. Când ea nu mai mișcă deloc, ariciul se desface și o mănăcă cu plăcere, începându-o dela coadă, ear' capul, în care știe că se află veninul, îl lapădă. Căci la atâta știință se vede că n'au ajuns aricii, că veninul șerpelui strică numai venind în rană vie, dar' ajungând în stomac nu face nici o stricăciune. De-ar ști-o, ar mănca de bună-samă și capul viperelor fără frică.

Orașul Budapesta își are încheiate socotelile (budgetul) anului viitor cu o pierdere de numai 2 milioane și 94 mii coroane. Înainte numai cu astfel de gospodărie, și o să vedem acuși ce n'am mai văzut!

Gimnasiu în Abrud. În Munții-Apuseni de un timp încoace s'a pus la cale o mișcare pentru a se cere dela guvern să înființeze în Abrud gimnasiu de stat. Acțiunea isvoarește din cercurile maghiare zise patriotice și au fost invitate să se alătore la ea și comunele românești.

Adâncimea mării. Cu prilejul așezării unui cablu telegrafic-submarin, între insulele Midway și arhipelagul-Ladronilor (Hoșilor)

în Oceanul-pacific nordic, căpitanul vaporului Nero, din marina Statelor-Unite a aflat o adâncime de 9.635 de metri.

Să știe că muntele cel mai înalt nu trece de 8.500, deci tot adâncimea oceanului e mai mare de cât înălțimile munților!

Adâncimea aceasta s'a aflat lângă insula Gum.

Zestrea principeselor regale engleze. Dieta Angliei e singură în lume, care votează dela stat zestre principeselor sale regale, când se mărită, ba și până atunci. Mai demult regii englizi aveau averi uriașe, ca nimeni alții în lume, dar' regina de acum Victoria, în curând după urcarea pe tron, a predat statului toate proprietățile regale, și a lăsat să i-se voteze numai anual câte 8 milioane de coroane, (față de „plățile“ dela țară a altor Regi și Impărați europeni, regina Angliei are puțin!). Dar' apoi pentru fiecele sale, a cerut apoi tot dela stat zestre. Parlamentul a și votat fiecărui principe câte 300.000 coroane pe an, ear' după-ce s'a înșura, câte 500.000, princepeselor însă mai mult: câte 1.200.000 coroane pe an și la măritat încă 500.000 zestre.

Lăutarul Ciolac decorat cu „palmele academice“. Un prietin, care a sosit zilele acestea din Paris, scrie ziarul din București „Patriotul“, ne povestește următoarele, cu privire la decorarea lui Christache Ciolac, vestitul lăutar român dela restaurantul românesc dela Expoziția din Paris, cu „palmele academice“, înaltă distincțiune artistică din Franca: Într'una din zile președintele republicii Loubet, chemat pe Ciolac cu banda sa la palatul Eliseului să-i cânte. Când Ciolac voia să plece, președintele republicii i-a dat o sumă de 3000 lei. Ciolac însă nu vră să-l primească, spunând președintelui:

— Mă ertați Excelență, eu n'am venit la Paris, ca să mă îmbogățesc. Am venit ca să-mi cinstesc neamul și țara mea. Destulă onoare este pentru mine și țara mea, că am fost primit de Excelența Voastră, ca să vă cânt cântecele noastre românești.

După acest răspuns Ciolac a salutat și-a plecat. După două zile președintele republicii decoră pe vestitul lăutar cu medalia de mare cinste, zisă „palmele academice“.

Milionari în Prusia. După înșemnări oficioase, în Prusia (inima Germaniei), au fost anul trecut mai mult de 6000 de oameni cari aveau averi peste un milion de marce, deci milionari. Între 5500 cari au dela 1—10 milioane; ceialalți dela 10—30 milioane, ear' 6 inși peste 30 milioane. 4767 milionari trăesc la orașe, 1749 la sate. Singur în Berlin sunt 1306 milionari. 148 de inși au numai venit curat de câte jumătate milion și și mai mult, dar' 23 sunt și de aceia, cari deși „milionari“, abia au venit nual de 3000 marce (sub 2000 fl).

„Calindarul Poporului“ pe a 1901 a aparut la Sibiu, cu un bogat cuprins, bine potrivit pentru popor. „Calindarul Poporului“ care apare acum în al 16 lea an, e prea bine cunoscut în toate părțile, decât să fie lipsă să-l mai descriem. Vestim numai că a a-

Orice inserțiuni și reclame la acest loc, pe coloană mică, se publică pentru numai 1 cr. și 10!

Inserțiuni mici.

Cri-ce aveți oare-ce de vândut sau de cumpărat, vestiți publicul prin foaie, și ajungeți mult mai curând la scop!

Un Invățacel

de măcelar se primește numai decât în măcelăria subscrișului.

Să fie în vârstă dela 15—17 ani, sănătos și voinic. (24)

Condițiile se stabilesc prin bunăînțelegeri.

Nicolae Opincariu
măcelar, Orăștie.

Nou m. pantofar.

Subscrișul aduce la cunoștința on. public, că dela 1 Octombrie n. a. c. îmi port meseria ca măestru de sine, deschizându-mi localul în strada Spitalului, lângă spitalul militar (casele dlui B. Romoșan).

Aisgur pe onoratul public ce mă va onora cu comande, că îl voi servi cu lucrul cel mai bun

și trainic, dela cele mai fine ghetă, până la ciobotele grele. Am fost un șir mai lung de ani primul lucrător în lucrătorea dlui Benichek, ceea-ce poate servi ca cuvânt de orientare.

Cu toată stima

I. Vărmăgean,
măestru pantofar în Orăștie.
(Strada Spitalului.)

B. Stelescu,
pictor, vopsitor, polictor și glasseur

Aduc la cunoștința onoratului public din Orăștie și jur, că așezându-mă cu locuința în acest oraș, primesc orice lucru de pictorii case, precum și vopsitorie de fațade, uși, ferestri, și orice lucru atingător de această bransă, concurând cu ori-și-cine și ca lucru și ca preț.

Punându-mi toate simlînțele de a satisface pe deplin pe onorații mei clienți, rog să fie

onorat cu comande multe.

Lucrările executate de mine vor fi solide, elegante și durabile.

B. Stelescu,
pictor - vopsitor

Strada mare a Timarilor, 17 b.

Cojocăria

Cojocăria în Poiana, se primește numai decât doi băieți, de câte 13—15 ani, ca învățacei, pe lângă condițiuni foarte favorabile.

Meseria aceasta se plătește preste tot locul, și pe la noi asemenea, foarte bine, și băieții ce vreau să se norocească la meserie, tolosească ocașiunea și vie la subscrișul ca învățacei.

Ioan Șerb

cojocar Poiana (Pojana,
Szeben megye.)

Sz. 628—1900. végrh.

(115) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEŒNY

Alólírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 386 sz. végzése folytán az »Ardeleana« pénzintézet mint foglaltató javára Sztanka Iuon és társai felkenyéri lakosok elleni 56 kor. tőke. ennek 1897. évi 11/VI-tóli 6% kamatai eddigi valamint 3 kor. ezuttali árverés kítűzetése költségek erejéig kielégítésként lefoglalt és 804 korra becsült ökrök, sertések, álló ingóságok bírói árverésen elfognak adadni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 386/2 sz. végzése folytán a helyszínen vagyis Felkenyéren adosok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1900. évi november hó 5-ik napjának délelőtti 8 órája ezennel kítűzetik azzal, hogy a lefoglalt ingok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni és az árveréskor mutatkozó törvényes akadályok esetén a vételár bírói lététbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1900. évi október hó 18-án.

Rácz Árpád
kir. bir. végrh.

Sz. 583—1900. végrh.

(114) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEŒNY

Alólírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 339 sz. végzése folytán az »Ardeleana« pénzintézetnek valamint a többi alap és felútfoglaltatok javára Szandeszék Ávrám és társai magureni, romoszhelyi és szászvárosi lakosok elleni 184 kor. tőke, ennek 1897 23/VII-tóli 6% kamatai 29 kor. 70 fil. eddigi valamint 5 kor. 60 fil. ezuttali árverés kítűzetése költségek erejéig kielégítésként le és felútfoglalt és 1000 korra becsült tehének, borjúk, szekerek, lóvak és egyéb ingóságok bírói árverésen elfognak adadni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1900. évi V. 339/2 sz. végzése folytán a helyszínen vagyis Romoszhelyen és Szászvároson adosok lakásán leendő eszközlésére határidőül 1900. évi november hó 10-ik napjának délelőtti 8 és délutáni 2 órája ezennel kítűzetik azzal, hogy a lefoglalt ingok esetleg becsáron alól is azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni és az árveréskor

mutatkozó törvényes akadályok esetén a vételár bírói lététbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1900. évi október hó 18-án.

Rácz Árpád
kir. bir. végrh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000.

(92)

Depuneri: cor. 1,750.000.

5—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) aréndează și exaréndează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijloaceste operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva verbal în biuroul institului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1900.

Dirrecțiunea.

Scânduri și lemne de zidiri!

Cel mai bogat deposit de scânduri, precum și de lemne de tot felul trebuincioase la zidiri, cum sunt grinzi, tâlpi, căpriori etc. este în Orăștie, și Deva depositul subscrișului.

Arangeat de nou, și provézut cu bogat material, garantat de calitatea cea mai bană, îmbiiu onorațiilor cumpărători material bun, cu cele mai ieftine prețuri posibile!

Cu toată stima

Ignatz Kotzander

in Deva și Orăștie.

(109) 1—10

■ In Orăștie pe drumul țerii la intrarea in oraș dinspre stație! ■

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

☆ Circulare ☆
& preț-curenturi

Note, Bilete de vizită
după plac și cerere
Registre și imprimate
Anunțuri, Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc.

Se recomandă a
executa

următoarele:

Opuri, Broșuri și
Placate
Bilete de logodnă și
cununie
Carte și epistole

Această tipografie e provézută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată, cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comande prompt și cu cea mai mare acurateță!

